

XV. PETRUS ALBERTUS VAN DER PARRA, JEREMIAS VAN RIEMSDIJK, JAN SCHREUDER, HUIJBERT WILLEM VAN BAZEL, REYNIER DE KLERK, NICOLAAS HARTING, LOUIS TAILLEFERT, MICHEL ROMP, WILLEM HENDRIK VAN OSSENBERG, MAURITS THEODORUS HILGERS, WILLEM ARNOLD ALTING EN PIETER CORNELIS HASSELAAR, BATAVIA 8 APRIL 1766.

VOC 3129 (Kol. Arch. 3021), fol. 1856-1902.

*([fol. 1856] Nadat de Schoonzicht en Blijdorp op 31 december 1765 de rede van Batavia hadden verlaten, ontvingen ze bij het Noord-Eiland de generale missive van 31 december 1765, het nabriefje van 10 januari 1766 met de bijlagen en andere papieren. Op 25 januari vertrokken ze vandaar samen met de vier Chinase retourschepen die juist Straat Sunda gepasseerd waren.*

#### CEYLON

*Op 24 maart 1766 kwam met de Renswoude het blijde bericht dat er op 14 februari een zeer voordelige vrede met Kandy was gesloten. [fol. 1857] Het bestuur te Colombo berichtte dit in een briefje van dezelfde dag. Daarvan en van het vredetractaat zijn kopieën bijgevoegd. Men wenst Heren XVII onderdanig geluk met deze eervolle vrede na een kostbare oorlog van zes jaar en hoopt dat deze alom zal voortduren. Het lijkt erop dat de vrede op Ceylon gehandhaafd blijft. Aan de vredesbesprekingen wordt voorbijgegaan. De eerste onderhandelingen met de Kandische gezanten te Colombo zijn door gouverneur Iman Willem Falck en het geheime comité [fol. 1858] uitvoerig behandeld in hun direct uit Ceylon verzonden brief van 27 januari 1766 met bijlagen. Informatie over de tweede onderhandelingen is te vinden in de bijgevoegde papieren uit Ceylon van latere datum. Er wordt speciaal gewezen op de geheime brief van 6 februari 1766. Men noteert als vervolg.)*

Nadat het tweede gezantschap op Colombo aangekomen was en verklaard hadt, schoon 's konings brief niet geteekend was, tot het aangaan van den vrede echter gevolmagtigd te zijn, onze commissarissen het in de twee eerste conferentiën omtrent de meeste pointen wel met hen eens wierden. Maer nopens de voornaamste, den afstand der stranden, de vrijheid van het kanneelschillen en wegens het ceremonieel bij het zenden van gezanten, wilde het zo gemakkelijk niet vlotten, wijl de ambassadeurs het eerste geheel afsloegen, teegens het tweede met veele teegenwerpingen opkwamen en het derde gaarne voor een gedeelte, zoo niet wel geheel, op den voorigen voet wilden houden, tot zoverre zelfs dat hen, als omtrent de stranden na veele debatten op hun stuk blijvende staan, aangekondigt was geworden dat de verhandeling afgebrooken was en zij 's anderen daags ter audiëntie konden komen om hoe eerder hoe liever te vertrekken, alzo men voorneemens was de krijsoperatiën te laten beginnen.

Fol. 1858r-1859r.

*(Dit maakte indruk en de gezanten verklaarden voor de afstand van de stranden geen machtiging te hebben. Hun verzoek tot een wapenstilstand van 12 dagen om instructies te halen, is ingewilligd. Om uitvluchten te voorkomen zijn de overeengekomen en de nog openstaande punten op schrift gesteld, waarmee de gezanten op 1 februari 1766 naar Kandy zijn gegaan. Na antwoord van het hof werd het bestuur het over alle punten eens met de Kandische gezanten, waarop de vrede tot ieders blijdschap werd gesloten. In de brief van 6 februari 1766 legt het bestuur uit waarom het zo toegeeflijk tegenover Kandy is geweest, terwijl het hof duidelijk tot het uiterste was gebracht en geen inschikkelijkheid verdiende. [fol. 1860] Als de Kandianen de ware toestand van de Compagnie hadden gekend, dan zouden ze zeker niet met een voor de maatschappij gelukkige, ja glorieuze, vrede ingestemd*